तव कृते प्रभूतं मद्यमानेष्यामि। एवमुक्त्वा प्रस्थितः। सापि तस्य भार्या पुंश्चली तमादाय प्रहसितवदना देवदत्तं मनसि ध्यायन्ती गृहं प्रति प्रतस्थे। अथवा साधिदमुच्यते।

दुर्दिवसे घनतिमिरे दुःसञ्चारासु नगरवीथीषु।
५ पत्युर्विदेशगमने परमसुखं जघनचपलायाः ॥१८९॥

तथा च। पर्यङ्के चास्तरणं पतिमनुकूलं मनोहरं शयनं।
तृणमिव लघु मन्यन्ते कामिन्यश्चौर्यरतलुब्धाः ॥११०॥

तथा च। केलिः प्रदहति लज्जां शृङ्गारो ऽस्थीनि चाटवः कटवः।
बन्धक्या परितोषो न किञ्चिदिष्टं भवेत् पत्योः ॥१११॥

१० तथा च। कुलपतनं जनगर्हा बन्धनमपि जीवितव्यसन्देहं।
अङ्गीकरोति कुलटा सततं परपुरुषसंसक्ता ॥११२॥

अथ कौलिकभार्या गृहं गत्वा देवशर्मणि गतास्तरणां भग्नां च खट्वां समर्प्येदमाह। भो भगवन् यावदहं स्वसखीं ग्रामादभ्यागतां सम्भाष्य द्रुततरमागच्छामि। तावत् त्वयास्मद्गृहे ऽप्रमत्तेन भाव्यं। एवमभि
१५ धाय शृङ्गारविधिं विधाय यावद्देवदत्तमुद्दिश्य व्रजति। तावत् तद्भर्ता सम्मुखो मदविह्वलाङ्गो मुक्तकेशः पदे पदे प्रस्खलन् गृहीतमद्यभाण्डः समभ्येति। तं च दृष्ट्वा सा द्रुततरं व्यावृत्य स्वगृहं प्रविश्य मुक्तशृङ्गारा यथापूर्वमभवत्। कौलिको ऽपि तां पलायमानां कृताद्भुतशृङ्गारां विलोक्य प्रागेव कर्णोपकर्णिकया श्रुतापवादक्षुभितहृदयः स्वा
२० कारं निगूहन् सदैवास्ते। ततश्च तत्तथाविधं चेष्टितमवलोक्य दृष्टप्रत्ययः क्रोधवशगो गृहं प्रविश्य तामुवाच। आः पापे पुंश्चलि क्व प्रस्थितासि। सा प्रोवाच। अहं त्वत्सकाशादागता न कुत्रचिदपि निर्गता। तत् कथं मद्यपानवशादप्रस्तुतं वदसि। अथवा साधिदमुच्यते।

वैकल्यं धरणीपातमयथोचितजल्पनं।
२५ सन्निपातस्य चिह्नानि मद्यं सर्वाणि दर्शयेत् ॥११३॥